

Bubits Tünde

Egymondatok – április

Modalitások

Április 1.

Bárcsak valaki azt mondaná, mindez csak áprilisi tréfa!

Április 2.

„Rettenetes, hogy a tényektől sosem tudhatjuk meg a valóságot.” (Rilke)

Április 3.

Mi történik velünk, tulajdonképpen ez egy zajtalan világháború? Hogyan nevezzük valójában? Hogyan neveztetik majd 30 év múlva? Talán azt még megtudom.

Április 4.

„A rossz gondolatok kóbor macskaként visszajárnak, ha figyelemmel eteted őket, híznak és egyre többen lesznek. Úgyhogy akkor most próbáljunk meg nem megőrülni, jó kis program, mi?” (Bödöcs Tibor)

Április 5.

A kert veteményesében vakondot fogtunk, finom, selymes bundájút, átdoztuk a szántásba.

Április 6.

Délelőtt megint ott turkált az éppen kibújt sárgarépában, most messzebbre hajítottuk, távolabb jobban tudjuk szeretni, van ez így mással is.

Április 7.

Cukormentes cukor, tanármentes iskola, diákmentes tanítás, a valóság fikciói.

Április 8.

Néha gondolok arra, ha most minden normális lenne, hol is lennék, mit csinálnék! Feltételes mód, te ördögi találmány, diabolus in cogitatum!

Április 9.

Termeld ki magadból a saját mesteredet!

Április 10.

„A kereszt mint szimbólum gazdag jelentései között ott lehet az is, ahogy rá nézve az ember előbb meghajol, majd szépen lassan felemeli és körbehordozza a tekintetét: látni a megváltandó világot és ebben a megváltandó világban saját magát, és amit a legfontosabb tudni, látni: a világ Megváltóját, aki az első Ádámmal a világba jött, és már a következő generációban mindent eluraló bűn hatalmát megtörte.” (Nagygéci Kovács József)

Április 11.

„A kártya ki van osztva. Reszketünk,
Észak, Kelet, Nyugat és Dél kezében,
bubik, királyok, dámák jelmezében
s szótlánul várjuk, mit tesz végzetünk.” (J.A.)

Április 12.

Emlékszem annak idején Pécs belvárosát járva akkori mentorommal, H. N. P.-rel azon gondolkodtunk, még mennyi időnk van József Attilához képest, hogy mikor leszünk 32 évesek, most pedig arra gondolok, mennyien vannak már mögöttem, s egyre kevesebben előttem.

Április 13.

Erdélynek régi együgyű alázatos ideiben való gazdagságából ez mostani kevély, cifra felfordult állapotjában koldússágra való változása című művében Apor Péter ezt írta 1736-ban: „... úrfiak, alávaló, fő és nemes emberek húsvét másnapján az az vízben vetü hétfün járták a falut, erősen öntözték egymást az leányokat hányták az vízben ...” Az idén személyes találkozás nélkül, virtuálisan locsolkodtunk.

Április 14.

Szeretem a kertet, szeretem a kerti munkákat, vajon én mi vagyok a veteménynek, a hagymának?

Április 15.

Átszorongani egy éjszakát, átszorongani egy életet...

Április 16.

Amikor egy kedves ismerősöm kénytelen volt leszokni a nikotinról, megkérdeztem tőle, nem hiányzik-e? Én folyamatosan dohányzom az agyamban – válaszolta. Azóta értem, miért dolgozom folyamatosan az agyamban, ha éppen látszólag semmit sem csinálok. Jobb, ha magunkhoz őszinték vagyunk az addikciót tekintve.

Április 17.

Betonoztunk ma, ez is egy alkímia, a beton csodás anyag, mekkora találmány!

Április 18.

Magam vagyok saját rabszolgatartóm. Napi 12 óra munka, az sok vagy elég?

Április 19.

A világon a legkedvencebb helyem a kerti pad, ahol megisszuk a délutáni kávé. Szépek a zalai dombok, valami női elfogadás árad belőlük, biztonság. Szeretem ezt a remeteséget.

Április 20.

„A többi, néma csend.” (Shakespeare)

Április 21.

Végre tudunk dolgozni az NKA-pályázaton, addig is új stratégiát kidolgozni a túlélésre, ez az idejünk.

Április 22.

Videót készítettünk a kertben a könyvtár kérésére, mit csinálok a karantén idején témában. Lányom vette fel, unokám sertepertélt, kis mufurc, szeretem vele újralátni a világot.

Április 23.

Mégis a főzés a legnagyobb alkímia, új minőséget létrehozni az összetevőkből, aztán magunkba temetni, hogy épüljünk, és aztán újat kitalálni, hogy meg ne unjuk! Igazi boszorkányság! Mit ír erről a Malleus maleficarum?

Április 24.

Most még nem nyomtatunk lapszámot, online fut a szekér, jó kocsisa van!

Április 25.

Kész a lapszám, mindig büszkeséggel tölt el, ha megszületik, bármennyi probléma előzi is meg. Most azért több jutott, bevallom, nem így terveztük.

Április 26.

A vakond mellett kósza pocok jár a kertben a szomszéd szerint. Milyen szépen őrzi a rendszertan nyelvünket, milyen ritkán használjuk ezt a szót, maximum így: kósza gondolat. Nem is tudom, mikor mondtam utoljára.

Április 27.

Miért változik át minden szobabicikli szobainassá?

Április 28.

Írni, írni, írni, egyre közelebb a regény leadásának határideje!

Április 29.

Minden lemaradást behozni: íróit, szerkesztőit, háziasszonyit, tanárit! – szólt a vezényszó egy hónapja, mint a hógolyóból a hóember pocakja, továbbgörgettem a feladatokat, lassan lavina zúdul rám, temet maga alá.

Április 30.

Münchhausen báróként kihúdom magam a lavina alól, minden megoldás alapképlete ez.